

[illegible]

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. อีเมล :moacdc@thaiembdc.org

ที่ กษ.๐๒๑๑.๒/๖๘ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ผลการประชุม NFI – Seafood Trade Policy Forum

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้วยสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เข้าร่วมประชุม NFI – Seafood Trade Policy Forum จัดโดยหน่วยงาน National Fisheries Institute (NFI) เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ สำนักงานกฎหมาย Holland and Knight LLC ในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. มีผู้แทนจากสถานทูตต่าง ๆ จำนวนรวม ๗ ประเทศ ได้แก่ ออสเตรเลีย นอร์เวย์ ฟิlippินส์ เวียดนาม ไต้หวัน อินเดีย และไทย เข้าร่วมการประชุมเพื่อรับฟังการประชาสัมพันธ์ข้อมูลมาตรฐาน Fairness, Integrity, Safety, and Health (FISH) Standard for Crew พร้อมทั้งติดตามความคืบหน้าการออกกฎระเบียบและนโยบายด้านสินค้าประมงใน ๔ ประเด็น ได้แก่ ๑. นโยบายสหรัฐอเมริกาด้านการปฏิบัติต่อแรงงานในห่วงโซ่อุปทาน ๒. ความคืบหน้าของโครงการ Seafood Import Monitoring Program (SIMP) ๓. ความคืบหน้าการบังคับใช้กฎหมาย Marine Mammal Protection Act (MMPA) และ ๔. มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุนของสหรัฐฯ (US Anti – Dumping and Countervailing Duties หรือ AD/CD) โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. **มาตรฐาน Fairness, Integrity, Safety, and Health (FISH) Standard for Crew** นาย Mike Kraft ตำแหน่ง Executive Director ขององค์กร FISH Standard for Crew Inc. จัดทำโปรแกรมรับรองโดยสมัครใจด้านการรับรองการใช้แรงงานที่เป็นธรรมบนเรือประมง มาตรฐาน FISH ถูกจัดทำขึ้นเนื่องจากเริ่มมีการตีแผ่ปัญหาการใช้แรงงานบนเรือประมง ผู้บริโภคเริ่มให้ความสนใจสวัสดิภาพของแรงงานประมง NGOs (Non – Governmental Organizations) เริ่มเข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการใช้แรงงานบนเรือประมงมากขึ้น และภาครัฐทั่วโลกเริ่มออกกฎระเบียบตรวจสอบและคุ้มครองลูกเรือประมง FISH Standard ร่วมกับ NFI และองค์กรต่าง ๆ พัฒนามาตรฐาน “The FISH Standard for Crew”^๑ ซึ่งเป็นมาตรฐานด้านความเท่าเทียม ความเป็นธรรม ความปลอดภัย และสุขภาพของลูกเรือประมงโดยเฉพาะ โดยมาตรฐานจะสอดคล้องกับหลักเกณฑ์แนวคิดการทำงานของกลุ่ม SSCI (Sustainable Supply Chain Initiative) และ GSSI (Global Sustainable Seafood Initiative) มาตรฐานนี้เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สามารถใช้แก้ปัญหาค้าใช้แรงงานบังคับและแรงงานเด็ก โดยจะเป็นเครื่องมือรับรองที่ใช้ระหว่างภาคธุรกิจเพื่อให้การรับรองว่าสินค้าที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานมีการใช้แรงงานที่เป็นธรรม มาตรฐาน FISH ประกอบด้วย ๔ หลักเกณฑ์ ๒๘ ข้อกำหนด และกว่า ๑๐๐ ตัวชี้วัด โดยอ้างอิงจากระเบียบขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ หรือ ILO (International Labor Organization) อนุสัญญา C188 ว่าด้วยการทำงานภาคการประมง (Working in Fishing Convention, 2007 (No. 188) และหลักเกณฑ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการร่างมาตรฐานดังกล่าว การรับรองสามารถจัดทำได้ในรูปแบบการรับรองเรือลำเดียว กลุ่มเรือของบริษัท หรือกลุ่มเรือที่รวมตัวกันเป็นสมาคม การตรวจประเมินดำเนินการโดยหน่วยงานตรวจประเมินภายนอก เช่น สัมภาษณ์ลูกเรือด้วยภาษาถิ่นของลูกเรือ ตรวจประเมินบนเรือ เป็นต้น ใบรับรองที่ออกตามมาตรฐาน FISH จะมีอายุ ๓ ปี ค่าใช้จ่ายแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ได้แก่ ค่าใช้จ่ายสำหรับการตรวจประเมินเป็นไปตามข้อตกลงระหว่างผู้สมัครและหน่วยงานตรวจประเมินภายนอก (Certification Body) และค่าใช้จ่ายสนับสนุนการดำเนินการของโปรแกรม เริ่มต้น ๒,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐ เหรียญสหรัฐ (ประมาณ ๗๐,๐๐๐ – ๕๒๕,๐๐๐ บาท) ต่อปี องค์กรและสมาคมที่เข้าร่วมโปรแกรมรับรอง FISH ได้แก่ องค์กร Iceland Responsible Fisheries (ไอซ์แลนด์) สมาคม At – sea Processors Association

^๑ <https://fishstandard.com/>

(สหรัฐอเมริกา) องค์กร Clearwater Seafoods (แคนาดา) สมาคม Fishing Industry Association Papua New Guinea องค์กร NovaNam (นามิเบีย) และห้างหุ้นส่วนจำกัด Phoenix Processor Limited Partnership (สำหรับเรือประมงที่ทำการประมงในน่านน้ำสหรัฐอเมริกา) และอยู่ระหว่างการดำเนินการรับรองร่วมกับกลุ่มเรือของออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ ปัจจุบันได้ทำการรับรองเรือประมงแล้วประมาณ ๙๐๐ ลำ และคุ้มครองชาวประมงกว่า ๘,๐๐๐ คน

คำถาม – คำตอบ

คำถามที่ ๑ การตอบรับต่อโปรแกรม FISH เป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่

คำตอบ การตอบรับข่าวว่าที่อยากจะให้เป็น เนื่องจากบางกลุ่มเห็นว่า โปรแกรมดังกล่าวสร้างงานมากเกินไป และอาจไม่จำเป็นต่อตลาด โดยผู้ค้าปลีกรยังไม่ได้แสดงความสนใจต่อการรับรองจาก FISH บนสินค้าของตน

คำถามที่ ๒ FISH ใช้วิธีการใดในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ผลิตรายใหญ่และผู้ผลิตรายย่อย เพื่อจัดทำมาตรฐานดังกล่าว และผู้ผลิตรายย่อยมีส่วนร่วมแสดงความเห็นต่อการจัดทำมาตรฐานอย่างไร รวมทั้งใช้เวลาในการตรวจประเมินรับรองนานเท่าใดจึงจะแล้วเสร็จ

คำตอบ องค์กรฯ หารือร่วมกับภาคอุตสาหกรรมทั้งรายใหญ่และรายย่อย และเริ่มรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำมาตรฐานจาก ILO C188 และหาวิธีการที่ผู้ขอรับรองจะต้องจัดเตรียมเอกสารที่มากเกินไป และหารือแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับกลุ่มทำงาน SSCI ซึ่งเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมประมง โปรแกรมดังกล่าวเปิดอิสระให้ภาคเอกชน บริษัท องค์กรที่สนใจสมัครขอรับรองได้โดยตรง โดยไม่ต้องมีภาครัฐเข้าเกี่ยวข้อง และระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจประเมินตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นจะใช้เวลาอย่างต่ำ ๖ เดือน

คำถามที่ ๓ FISH ทำงานร่วมกับหน่วยงานตรวจประเมินภายนอกได้ และได้ทำงานร่วมกับหน่วยงานสหรัฐอเมริกาหรือไม่ รวมทั้ง NOAA มีความเห็นต่อโปรแกรมดังกล่าวอย่างไร

คำตอบ ใช้บริการบริษัทตรวจประเมินที่มีประสบการณ์ด้านสินค้าประมง เช่น บริษัท SGS บริษัท MRAG Americas และบริษัท Control Union นอกจากนี้ ปัจจุบันรัฐบาลสหรัฐอเมริกายังไม่มีการรับรองโปรแกรมดังกล่าว แต่เห็นว่ารัฐบาลจะสนับสนุนทุกการกระทำที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานประมง องค์กรฯ พยายามที่จะทำงานร่วมกับรัฐบาลสหรัฐอเมริกาในอนาคต

คำถามที่ ๔ เคยมีกรณีที่ถูกกฎหมายภายในประเทศขัดแย้งกับมาตรฐาน FISH หรือไม่

คำตอบ หากกฎหมายภายในประเทศหรือข้อกำหนดของบริษัทต่างจากมาตรฐาน FISH จะยึดหลักการที่ให้ประโยชน์กับแรงงานมากที่สุด ทั้งนี้ ยังไม่เคยพบว่า มาตรฐาน FISH ขัดแย้งกับกฎหมายภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม มาตรฐาน FISH เป็นโปรแกรมการรับรองตามความสมัครใจ และจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของแรงงาน

คำถามที่ ๕ ต้องการให้สิ่งใดเกิดขึ้นเพื่อช่วยให้โปรแกรม FISH ได้รับการตอบรับมากขึ้น

คำตอบ ต้องการให้ตลาดที่วางจำหน่ายสินค้ายอมรับและสนับสนุนให้มีการใช้การรับรองตลอดห่วงโซ่อุปทานสินค้าประมงเหมือนมาตรฐานอื่น ๆ โดยหวังว่าร้านค้าปลีกให้การรับรองการใช้มาตรฐานดังกล่าวในอนาคต รวมทั้งต้องการให้ทั่วโลกยกระดับมาตรฐานในเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ ประเด็นการใช้แรงงานบังคับถือเป็นประเด็นที่ผู้บริโภคให้ความสำคัญ จึงเป็นปัจจัยหลักที่ร้านค้าปลีกควรให้ความสำคัญกับการรับรองว่าสินค้าประมงที่ตนจำหน่ายไม่ได้มาจากการใช้แรงงานผิดกฎหมาย

คำถามที่ ๖ โปรแกรมดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการทำประมง IUU หรือไม่

คำตอบ โปรแกรม FISH ไม่เกี่ยวกับประเด็นการทำประมง IUU แต่เป็นประเด็นแรงงานโดยเฉพาะ

คำถามที่ ๗ ประเทศที่เข้าร่วมโปรแกรมการรับรองมาตรฐาน FISH ตัดสินใจเข้าร่วมด้วยตนเองหรือมีเหตุปัจจัยใดสนับสนุนการตัดสินใจดังกล่าว

คำตอบ...

คำตอบ FISH ติดต่อไปยังสมาคม องค์กรที่ทำการประมงด้วยตนเอง โดยแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเข้าร่วมโปรแกรมการรับรองดังกล่าว มาตรฐาน FISH เป็นเนื้อหาที่เข้าถึงได้ง่ายและเข้าใจได้ง่าย และถือว่าเป็นธรรมและไม่สร้างภาระให้แก่ผู้ประกอบการมากจนเกินไป รวมทั้งถือเป็นการยกระดับการปฏิบัติต่อแรงงานล่องหน้า ซึ่งจะช่วยป้องกันการเรียกร้องที่มากเกินไปของ NGOs ในส่วนของค่าใช้จ่าย คาดหวังว่าสถาบันอุตสาหกรรมประมงจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในส่วนดังกล่าว กล่าวโดยสรุป หากไม่เริ่มดำเนินการยกระดับมาตรฐานในเวลานี้ ในอนาคตมีโอกาสสูงที่จะมีการบังคับให้ภาคประมงต้องปฏิบัติตามลักษณะดังกล่าว

๒. นโยบายสหรัฐฯ ด้านการปฏิบัติต่อแรงงานในห่วงโซ่อุปทาน สหรัฐอเมริกาบังคับใช้กฎหมาย Uyghur Forced Labor Prevention Act (UFLPA) ตามที่กำหนดไว้ใน 19 U.S.C. § 1307 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้ผลในลักษณะ “ข้อสันนิษฐานตามกฎหมายที่สามารถโต้แย้งได้ หรือ Rebuttable presumption” โดยจะห้ามการนำเข้าสินค้าที่ผลิตทั้งหมดหรือบางส่วนจากพื้นที่เขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ หรือ Xinjiang Uyghur Autonomous Region สาธารณรัฐประชาชนจีน มายังสหรัฐอเมริกา เพื่อสร้างความมั่นใจว่าสินค้าจากพื้นที่ดังกล่าวจะไม่ถูกนำเข้ามายังจำหน่ายในตลาดสหรัฐอเมริกา หน่วยงานศุลกากรและป้องกันชายแดนสหรัฐอเมริกา หรือ CBP (U.S. Customs and Border Protection) กล่าวยืนยันว่ากฎหมาย UFLPA จะขยายรวมถึงทุกคนและบริษัทที่แม่จะไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว แต่รับสินค้าหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์ เนื่องจากถือว่าได้ดำเนินการลักลอบนำเข้าสินค้าโดยทางพหุติณย์ ทั้งนี้ CBP เปิดโอกาสให้ผู้นำเข้าแสดงหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถืออย่างชัดเจนว่าสินค้านั้นไม่ได้มาจากแรงงานบังคับ **ข้อสังเกต** การส่งคำร้องขอให้ CBP ปลดปล่อยสินค้าที่กักไว้ตามกฎหมาย UFLPA เป็นไปได้ยากที่จะสำเร็จ และ กฎหมาย UFLPA สร้างโอกาสทางการค้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้าประมงเพื่อการส่งออกมายังสหรัฐอเมริกาให้กับประเทศอื่น ที่เป็นคู่แข่งทางการค้ากับเขตปกครองตนเองซินเจียงอุยกูร์

๓. ความคืบหน้าของโครงการ Seafood Import Monitoring Program (SIMP) หน่วยงาน National Marine Fisheries Service (NMFS) ภายใต้กระทรวงพาณิชย์ของสหรัฐอเมริกา ได้แจ้งขอถอนร่างข้อเสนอเพื่อเพิ่มชนิดสัตว์น้ำภายใต้โครงการตรวจติดตามการนำเข้าสินค้าประมงนำเข้า (Seafood Import Monitoring Program – SIMP) โดยต้องการนำกลับไปที่พิจารณาใหม่ เนื่องจากได้รับแรงกดดันจาก NGOs อย่างมาก เช่น องค์กร Stimson Center ซึ่งเป็นองค์กรไม่แสวงหากำไรและไม่ฝักฝ่ายพรรคการเมืองใด สนับสนุนการตัดสินใจถอนร่างของ NMFS และเดินหน้าผลักดันให้ SIMP เพิ่มชนิดสัตว์น้ำให้ครอบคลุมทุกสายพันธุ์ เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์น้ำที่มาจากการทำประมงผิดกฎหมายเข้ามาสู่ตลาดสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ NFI แสดงจุดยืนไม่เห็นด้วยกับการบังคับใช้ SIMP โดยเห็นว่า ไม่ควรรวมสินค้าประมงที่มาจากฟาร์ม และ NMFS ไม่มีหน้าที่ควบคุมการแสดงผลการนำเข้าประมงและประเด็นการฉ้อโกงด้านอาหารทะเล ซึ่งเป็นปัญหาที่มักเกิดขึ้นหลังจากสินค้าถูกนำเข้ามายังสหรัฐอเมริกาแล้ว โดย SIMP จะมีหน้าที่ตั้งแต่การทำประมงจนถึงสินค้าเดินทางเข้าสู่สหรัฐอเมริกา นอกจากนี้ นับจากวันที่ SIMP ถูกใช้บังคับ ยังไม่มีหลักฐานยืนยันว่า SIMP สามารถแก้ไขปัญหาระบบการทำประมง IUU และการฉ้อโกงด้านอาหารทะเลได้

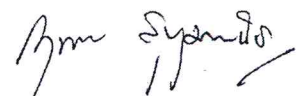
๔. ความคืบหน้าการบังคับใช้กฎหมาย Marine Mammal Protection Act (MMPA) องค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ประกาศเลื่อนวันบังคับใช้ระเบียบ MMPA Import Provision เป็นวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙ NFI สังเกตว่า มีโอกาสที่ NOAA จะประกาศเลื่อนวันบังคับใช้ออกไปอีก ท่าทีของ NOAA ล่าสุด คือ อยู่ระหว่างการประเมินการทำประมงของแต่ละประเทศ และ NOAA ยังไม่ต้องการหารือในเรื่องดังกล่าวกับประเทศใด ทั้งนี้ กฎหมาย MMPA จะครอบคลุมทั้งสินค้าประมงที่มาจากฟาร์มและจากการจับจากแหล่งน้ำธรรมชาติ โดยเห็นว่า การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทะเลในทะเล อาจส่งผลกระทบต่อสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม เช่น พะยูนและปลาโลมาได้ นอกจากนี้ NFI รับทราบข้อมูลจากฝ่ายไทยว่า เมื่อระเบียบ MMPA Import Provision ถูกบังคับใช้ จะส่งผลกระทบต่อประเทศที่นำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อแปรรูปและส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกา หรือ Intermediary Country อย่างมาก อย่างไรก็ตาม ระเบียบฯ จะไม่ตัดโอกาส NGOs ต่อการยื่นคำร้องปกป้องสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมจากการทำประมงกับ NOAA

ดังที่เคยเกิดในคดีที่มีการเรียกร้องให้สหรัฐอเมริกายกเลิกการนำเข้าสินค้าประมงจากเม็กซิโก เนื่องจากมีการใช้เครื่องมือประมงที่ส่งผลกระทบต่อสวัสดิภาพของโลมาวาเกีต้า (Vaquita) และนิวซีแลนด์ที่มีประเด็นการทำประมงที่ส่งผลกระทบต่อโลมา Maui โดยการทำประมงที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือคร่าชีวิตสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนมที่มีโอกาสเสี่ยงสูญพันธุ์สูง จะเป็นเป้าหมายหลักที่เปิดโอกาสให้ NGOs ยื่นคำร้องในลักษณะดังกล่าว ทั้งนี้ เมื่อต้นเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ นิวซีแลนด์ชนะการชี้แจงเรื่องดังกล่าวต่อ NOAA เป็นผลให้การค้าสินค้าประมงระหว่างประเทศกลับคืนสู่สภาวะปกติ

๕. มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและตอบโต้การอุดหนุนของสหรัฐฯ (U.S. Anti – Dumping and Countervailing Duties หรือ AD/CD) จากกรณีการยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการการค้าระหว่างประเทศสหรัฐฯ หรือ USITC (US International Trade Commission) เพื่อให้เก็บภาษีตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุนสำหรับกุ้งนำเข้าจากประเทศเอกวาดอร์และอินโดนีเซีย และคดีการอุดหนุนสำหรับกุ้งนำเข้าจากประเทศอินเดียและเวียดนาม ทั้งนี้ NFI เห็นว่า ตามที่กฎหมายสหรัฐอเมริกากำหนดไว้ อินเดียและเวียดนามจะไม่ถูกลงโทษซ้ำ เนื่องจากมีส่วนเชื่อมการทุ่มตลาดเดิมอยู่แล้ว USITC จะดำเนินการพิจารณาตัดสินลักษณะดังกล่าวว่ามีการกระทำผิดกฎหมายหรือไม่อย่างรวดเร็ว คดีดังกล่าวได้เริ่มดำเนินการพิจารณาในเดือนตุลาคม ๒๕๖๖ ได้สวนเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๖ และพิจารณาข้อเท็จจริงในเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ กรณีเดียวที่ USITC จะหยุดกระบวนการพิจารณา ต่อเมื่อเห็นว่าไม่มีทางที่การกระทำผิดในเรื่องดังกล่าวจะเกิดขึ้นร้อยละ ๑๐๐ ซึ่งเกิดขึ้นได้ยาก ในกรณีนี้ USITC พิจารณาดำเนินการต่อ ปัจจุบันกระทรวงพาณิชย์สหรัฐอเมริกาอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นการอุดหนุนการนำเข้ากุ้ง ซึ่งมีกำหนดการแล้วเสร็จในเดือนมีนาคม ๒๕๖๗ โดยคาดว่าคดีดังกล่าวจะมีบทสรุปการตัดสินคดีในช่วงเดือนพฤศจิกายน – ธันวาคม ๒๕๖๗ หากประเทศที่ถูกกล่าวหาไม่พอใจในผลการตัดสินของ USITC สามารถยื่นอุทธรณ์ต่อศาลสหรัฐอเมริกาได้ ทั้งนี้ เคยมีกรณีในลักษณะดังกล่าวเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว โดยประเทศที่รอดพ้นจากการลงโทษใช้ข้อต่อสู้และแสดงหลักฐานว่าการนำเข้าสินค้าของตนแม้จะเป็นความผิด แต่ไม่มีส่วนทำให้เกิดอุตสาหกรรมกุ้งในประเทศสหรัฐอเมริกาเกิดความเสียหาย เนื่องจากกลุ่มลูกค้าที่บริโภคกุ้งภายในประเทศและกุ้งนำเข้าเป็นคนละกลุ่มกัน ทั้งนี้ ปัจจุบันสหรัฐอเมริกาผลิตกุ้งได้ร้อยละ ๗ ของปริมาณการบริโภคในประเทศ **ข้อสังเกต** (๑) อุตสาหกรรมผู้นำเข้ากุ้งมีความห่วงกังวลต่อผลการพิจารณาของ USITC เป็นอย่างมาก เนื่องจากสินค้าที่กำลังส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาในขณะนี้ อาจต้องติดส่วนเหลือ (Margin) ในอีก ๓ ปีข้างหน้า (๒) ร่างกฎหมาย India Shrimp Tariff Act ที่ สว. Bill Cassidy, M.D. (R – LA) เสนอให้โจมตีสินค้ากุ้งจากอินเดียอาจไม่ผ่านเป็นกฎหมาย เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและอินเดียไม่ตึงเครียดเท่ากับความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีน จึงอาจไม่ได้รับความสนใจจากรัฐสภามากนัก (๓) กฎหมาย Section 301 ที่ห้ามการนำเข้าสินค้าจากจีน สามารถสร้างโอกาสทางการค้าให้กับประเทศที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการห้ามดังกล่าว

๖. ประเด็นอื่น ๆ NOAA จัดทำกฎระเบียบฉบับสุดท้าย (Final rule) เรื่อง การทำประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม หรือ IUU (Illegal, Unreported, and Unregulated) Fishing เพื่อแก้ไขความหมายของการทำประมง IUU ใน ๒ ประเด็นหลัก ได้แก่ (๑) กำหนดให้การทำประมง IUU ในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ หรือ EEZ (Exclusive Economic Zone) ของประเทศใด ถือว่าเป็นการละเมิดกฎหมายของประเทศนั้น และ (๒) ระบุให้การทำประมง IUU รวมถึงการปฏิบัติต่อลูกจ้างบนเรือประมงที่ทำประมงในเขตน่านน้ำไกล (Distant water fleets) ทั้งนี้ NFI เห็นว่า กฎระเบียบไม่ควรรวมประเด็นความยั่งยืนของการทำประมงและประเด็นแรงงานเข้าด้วยกัน เพราะจะทำให้การบังคับใช้กฎระเบียบไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร NFI คาดว่ากฎระเบียบดังกล่าวอยู่ระหว่างการยื่นเสนอต่อทำเนียบขาวสหรัฐอเมริกา หรืออาจถูกส่งกลับให้แก่ NOAA แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาแจ้งกรมประมงทราบต่อไป

(นางกฤษฎา สุขุมพานิช)

อัครราชทูต (ฝ่ายเกษตร)

สำเนาเรียน อธิบดีกรมประมง

National Fisheries Institute
Seafood Trade Policy Forum

Tuesday, 12 March 2024

Holland & Knight LLP

2:30pm-4:30pm

- I. Welcome & Introductions
- II. Fairness, Integrity, Safety, And Health (FISH) Standard For Crew
- III. U.S. policies regarding Worker Treatment in the Supply Chain
- IV. Seafood Import Monitoring Program
- V. New Zealand West Coast North Island Fisheries Ban
- VI. U.S. Anti-Dumping and Countervailing Duties
- VII. Trade Policy Outlook for Seafood
- VIII. Q&A/ Open Discussion
- IX. Adjourn